EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 16.2.2016.
COM(2016) 53 final

2016/0031 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par informācijas apmaiņas mehānisma izveidi sakarā ar starpvaldību nolīgumiem un nesaistošiem aktiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā un par Lēmuma Nr. 994/2012/ES atcelšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2016) 27 final}
{SWD(2016) 28 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Enerģētikas savienības stratēģija (COM(2015) 80) paredz: "Attiecībā uz enerģijas (jo īpaši gāzes) piegādes drošību ir ļoti svarīgi, lai tiktu nodrošināts, ka ar enerģijas iegādi saistītie nolīgumi ar trešām valstīm ir pilnīgi saskanīgi ar ES tiesību aktiem". Līdzīgā garā arī Eiropadome 2015. gada 19. marta secinājumos aicināja ievērot "pilnīgu saskanību ar ES tiesību aktiem visos nolīgumos, kas saistīti ar gāzes iegādi no ārējiem piegādātājiem, jo īpaši pastiprinot šo nolīgumu pārredzamību un saderību ar ES enerģētiskās drošības noteikumiem".

Informācijas apmaiņas mehānisms attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem (SVN) starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā tika izveidots ar Lēmumu, kuru Parlaments un Padome pieņēma 2012. gada 25. oktobrī un kurš stājās spēkā 2012. gada 17. novembrī (SVN lēmums)[1]. Šā mehānisma galvenā iezīme ir tāda, ka Komisija veic SVN atbilstības pārbaudes pēc dalībvalsts un trešās valsts nolīguma noslēgšanas.

No 2012. gada Komisija ir uzkrājusi lielu pieredzi šā mehānisma īstenošanā. Kopumā, kā norādīts ietekmes novērtējumā par SVN lēmuma grozīšanu un ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par SVN lēmuma piemērošanu, Komisijas vērtējums ir tāds: lai gan pašreizējā sistēma ir piemērota informācijas saņemšanai par pastāvošajiem SVN un to radīto problēmu apzināšanai attiecībā uz saskanību ar ES tiesību aktiem, ar to nepietiek neatbilstību novēršanai. Konkrēti, Enerģētikas savienības stratēģijā teikts: "Esam pieredzējuši, ka praksē šādu nolīgumu pārskatīšana ir ļoti sarežģīta. Parakstītāju nostāja jau tikusi apstiprināta, kas rada politisko spiedienu nemainīt nevienu nolīguma aspektu."

Tādēļ Komisijas iesaistīšanās pirms dalībvalsts un trešās valsts nolīguma noslēgšanas radītu būtisku pievienoto vērtību, novēršot iespējamos konfliktus starp dalībvalstu pienākumiem saskaņā ar starptautiskajām līgumtiesībām un ES tiesību aktiem.

Tādējādi SVN lēmuma grozīšanai ir divi galvenie mērķi:

1) nodrošināt SVN atbilstību ES tiesību aktiem, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību un veicinātu ES enerģētisko drošību; un

2) veicināt SVN pārredzamību, lai paaugstinātu ES enerģijas piegādes rentabilitāti un pastiprinātu dalībvalstu savstarpējo solidaritāti.

Atbilstība spēkā pastāvošiem politikas noteikumiem šajā politikas jomā

Šis priekšlikums atbilst vairākiem ES līmenī pieņemtiem pasākumiem, kuru mērķis ir uzlabot ES enerģijas tirgus darbību un paaugstināt ES enerģētisko drošību.

Pašreizējā SVN lēmuma pārskatīšana daļēji ir rezultāts, ko nodrošina Enerģētikas savienības stratēģija, kas pieņemta 2015. gada februārī un nosaka atjauninātās ES enerģētikas politikas vispārējo kontekstu un pārvaldības struktūru.

Enerģētikas savienības stratēģijas Rīcības plānā ir paredzēti vairāki pasākumi ES enerģētiskās drošības stiprināšanai. Tādēļ šis priekšlikums jāskata saistībā ar citām iniciatīvām, tostarp

[1] Lēmums Nr. 994/2012/ES, ar ko izveido informācijas apmaiņas mehānismu attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā.

grozījumiem Gāzes piegādes drošības regulā[2]. SVN lēmums ir cieši saistīts ar Gāzes piegādes drošības regulu, taču izveido informācijas apmaiņas mehānismu ar plašāku piemērošanas jomu. SVN lēmumā SVN tiek definēts kā "juridiski saistošs nolīgums starp vienu vai vairākām dalībvalstīm un vienu vai vairākām trešām valstīm, kurš ietekmē iekšējā enerģijas tirgus darbību vai enerģijas piegādes drošību Savienībā". Tādēļ SVN lēmumu piemēro visiem ar enerģijas patēriņu saistītajiem piegādes un infrastruktūras SVN, īpaši gāzes, naftas un elektrības jomā. Nav iekļauti tikai tie SVN, kas attiecas uz jautājumiem *Euratom* līguma darbības laukā. Šiem SVN *Euratom* līguma 103. pants paredz īpašu priekšpārbaudes procedūru.

SVN lēmuma jomā neietilpst komerciāli līgumi starp komercstruktūrām[3]. Šis priekšlikums neattiecina SVN lēmuma jomu uz komerciālajiem līgumiem, kas saistīti ar SVN, jo, kā norādīts Enerģētikas savienības stratēģijā, uz šiem jautājumiem saistībā ar komerciāliem gāzes piegādes līgumiem attiecas priekšlikums pārskatīt Gāzes piegādes drošības regulu.

Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem

Šis priekšlikums papildina ne tikai ES enerģētikas politiku. Nodrošinot SVN atbilstību ES tiesību aktiem, tas papildina politiku arī citās Savienības tiesību jomās, piemēram, iekšējā tirgus, konkurences un publiskā iepirkuma jomā.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

Juridiskais pamats

Iepriekš minētie šā priekšlikuma mērķi atbilst šādiem ES Līguma mērķiem:

- nodrošināt enerģijas piegādes drošību Savienībā (LESD 194. panta 1. punkta b) apakšpunkts);
- izveidot funkcionējošu iekšējo enerģijas tirgu, dalībvalstīm savstarpēji solidarizējoties (LES 3. panta 3. punkts; LESD 194. panta 1. punkts).

Tādējādi grozītā SVN lēmuma priekšlikuma juridiskais pamats ir LESD 194. pants, tāpat kā spēkā esošajam SVN lēmumam, ko Parlaments un Padome pieņēma 2012. gada 25. oktobrī.

Subsidiaritāte (jomās, kas nav Savienības ekskluzīvā kompetencē)

ES rīcības nepieciešamība. Juridiskais pamats SVN lēmuma grozīšanai ir LESD 194. pants. Pamatojoties uz to, 2012. gadā tika pieņemts SVN lēmums, kas ievēro subsidiaritātes principu. Tomēr, ieviešot obligātu Komisijas priekšpārbaudi, SVN lēmums tiktu mainīts. Šādas izmaiņas nozīmētu dalībvalstu uzdevumu nodošanu ES. Kā iepriekš teikts, pieredze liecina, ka ar dalībvalstu novērtējumu nepietiek, lai nodrošinātu apmierinošu SVN atbilstību ES tiesību aktiem, un tas rada juridisku nenoteiktību. Komisijas iesaistīšanās pirms noslēgšanas radītu būtisku pievienotu vērtību šo problēmu risināšanā (it īpaši konfliktos starp dalībvalstu pienākumiem saskaņā ar starptautiskajām līgumtiesībām un ES tiesību aktiem).

ES pievienotā vērtība. Enerģētikas infrastruktūras un tirgu pakāpeniska integrācija, kopīgā atkarība no ārējiem piegādātājiem, nepieciešamība nodrošināt solidaritāti krīzes laikā — tas viss nozīmē, ka fundamentālus politiskos lēmumus enerģētikas jomā nedrīkst pieņemt tikai

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par gāzes piegādes drošības aizsardzības pasākumiem un Regulas (ES) Nr. 994/2010 atcelšanu (atsauce Nr. XXX).

[3] SVN lēmuma 7. apsvērums uzsver, ka šis lēmums nerada pienākumus attiecībā uz nolīgumiem starp komercstruktūrām. Šis apsvērums arī paskaidro, ka dalībvalstis var brīvprātīgi paziņot Komisijai komerciālos nolīgumus, uz kuriem SVN ir sniegta nepārprotama atsauce.

valstu līmenī vien, neiesaistot kaimiņvalstis un ES. SVN lēmums atrodas punktā, kur krustojas ārējā dimensija (jo attiecas uz nolīgumiem ar trešām valstīm) un iekšējais tirgus (jo neatbilstīgie noteikumi, piemēram, klauzulas par galamērķi, negatīvi ietekmē enerģijas produktu brīvu plūsmu iekšējā tirgū). Tādēļ, šā priekšlikuma ietvaros stiprinot sadarbību un pārredzamību ES līmenī, nepārprotami rodas pievienota vērtība.

Proporcionalitāte

Priekšlikuma mērķi ir šādi:

1) nodrošināt SVN atbilstību Savienības tiesību aktiem, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību un veicinātu ES enerģētisko drošību; un

2) veicināt SVN pārredzamību, lai paaugstinātu ES enerģijas piegādes rentabilitāti un pastiprinātu dalībvalstu savstarpējo solidaritāti.

Šo mērķu sasniegšanai būtībā tiek piedāvāts fakultatīvu paraugklauzulu apvienojums ar SVN priekšpārbaudi pirms parakstīšanas. Kā paskaidrots SVN lēmuma grozīšanas ietekmes novērtējumā, pašreizējās sistēmas paturēšana nebūtu lietderīga. Jo īpaši, līdz šim nav izbeigts neviens SVN, ko Komisija atzinusi par problemātisku.

Ietekmes novērtējumā arī secināts, ka, izvēloties izstrādāt obligāta parauga klauzulas, tās palīdzētu dalībvalstīm novērst neatbilstību ar Savienības tiesību aktiem, tomēr daudzas un dažādas situācijas un uzņēmējdarbības modeļi, kas ietilpst SVN lēmuma jomā, neļautu izstrādāt tāda parauga klauzulas, kas būtu pietiekami precīzas, lai nodrošinātu juridisku skaidrību un aizstātu galīgā dokumenta projekta padziļinātu priekšpārbaudi. Turklāt atkarībā no trešās valsts nostājas un kaulēšanās spējas dalībvalstīm var neizdoties iekļaut SVN kāda konkrēta parauga klauzulas.

Tādējādi ietekmes novērtējumā tiek secināts, ka izvēle veikt obligātu priekšpārbaudi ir vismazāk stingrākā metode neatbilstīgu SVN novēršanai.

Juridiskā instrumenta izvēle

Pastāvošais tiesību akts šajā jomā ir SVN lēmums. Priekšlikuma mērķis ir pastiprināt un attīstīt pasākumus un procedūras, kas paredzētas esošajā lēmumā. Tādējādi bija pareizi par juridisko instrumentu izvēlēties lēmumu. Ņemot vērā jauno elementu daudzumu un apjomu, lēmuma projekts paredz atcelt un aizstāt pašreizējo Lēmumu Nr. 994/2012/ES, nevis grozīt pašreizējos noteikumus.

3. PAVEIKTĀ NOVĒRTĒJUMA REZULTĀTI, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

Paveiktā novērtējums/spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude

Priekšlikuma pamatā ir Komisijas iegūtā pieredze, īstenojot SVN lēmumu pēc tā stāšanās spēkā 2012. gada 17. novembrī, un tā ir analizēta novērtējuma ziņojumā, kas pievienots pielikumā ietekmes novērtējumam par SVN lēmuma grozīšanu, un ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par pašreizējā SVN lēmuma piemērošanu.

Attiecībā uz SVN lēmuma efektivitāti šie ziņojumi secina, ka pašreizējie noteikumi (jo īpaši tajos paredzētās atbilstības pārbaudes pēc nolīguma noslēgšanas) nav izraisījuši noslēgto

neatbilstīgo SVN pārveidošanu par atbilstīgiem nolīgumiem un nav tieši ietekmējuši dalībvalstu sarunas ar trešām valstīm. Komisijai ne reizi nav brīvprātīgi iesniegts neviens SVN projekts priekšpārbaudei. Tādēļ SVN lēmums tā pašreizējā veidā nav uzskatāms par efektīvu.

Ziņojumos arī secināts, ka kopumā izmaksas, kas saistītas ar pašreizējo SVN lēmumu, ir pamatotas, ņemot vērā to sniegto labumu, jo tās aizsargā iekšējā enerģijas tirgus darbību un veicina piegādes drošību. Tomēr SVN lēmums būtu noderīgāks, ja tajā paredzētās atbilstības pārbaudes būtu priekšpārbaudes (*ex-ante*), nevis pēcpārbaudes (*ex-post*), kā patlaban. Tas būtiski uzlabotu juridisko noteiktību un ļautu dalībvalstīm un Komisijai ietaupīt līdzekļus.

Turklāt minētie ziņojumi paskaidro, ka SVN arī turpmāk būs galvenā nozīme ES enerģētikas nozarē. Tādēļ SVN lēmums ir būtisks, taču ir jāpielāgo enerģijas piegādes mainīgajam raksturam un maršrutiem (ceļiem). Ziņojumi arī uzsver, ka SVN lēmumam nepārprotami ir ES pievienota vērtība, jo tas atvieglina sadarbību un pārredzamību ES līmenī un veicina piegādes drošību, kā arī iekšējā enerģijas tirgus darbību.

Tādējādi kopumā šajos ziņojumos secināts, ka pašreizējā SVN lēmumā paredzētās procedūras nav pilnīgi piemērotas un galvenā procesuālā problēma šajā jomā ir tas, ka atbilstības pārbaudes ir pēcpārbaudes, kā paredzēts līdzšinējā sistēmā, un tā cēlonis ir grūtās iestāžu sarunas, pieņemot SVN lēmumu 2012. gadā.

Šis priekšlikums tiecas novērst konstatētās nepilnības.

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Sabiedriskā apspriešana tika organizēta no 2015. gada 28. jūlija līdz 22. oktobrim. Komisija saņēma aptuveni 25 iesniegumus no ieinteresētajām personām, tostarp dalībvalstīm un vairākām apvienībām (reglamentējošajām un nozares apvienībām), un apspriešanā saņemto iesniegumu daudzums ir uzskatāms par pietiekamu.

Visi respondenti uzsvēra SVN lielo nozīmi enerģijas piegādes drošībā un iekšējā enerģijas tirgus pareizā darbībā. Attiecībā uz nepieciešamību nostiprināt SVN lēmuma izveidoto sistēmu un vislabāko veidu, kā to izdarīt, respondentu viedokļi atšķīrās.

Pilns pārskats par sabiedriskās apspriešanas rezultātiem ir iekļauts pielikumā ietekmes novērtējumam par SVN lēmuma grozīšanu un nekonfidenciālajās atbildēs, kas publicētas Komisijas vietnē[4].

Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Informācija par SVN lēmuma īstenošanu daļēji ir konfidenciāla, jo to paredz vairāki noteikumi pašā SVN lēmumā (4. pants "Konfidencialitāte") un vairāki izņēmumi, kas paredzēti Regulā Nr. 1049/2001[5] par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (4. panta 1. punkta a) apakšpunkta 3. ievilkums — starptautisko attiecību aizsardzībai, 4. panta 5. punkts — pēc dalībvalsts lūguma neizpaust dokumentu, kas ir izdots minētajā dalībvalstī, bez tās iepriekšējas piekrišanas, vai 4. panta 2. punkta 2. ievilkums — tiesvedības un juridisku konsultāciju aizsardzībai). Konfidencialitātes un citu iemeslu dēļ tika nolemts neveikt ārēju pētījumu par pašreizējā SVN lēmuma īstenošanu.

[4] https://ec.europa.eu/energy/en/consultations/consultation-review-intergovernmental-agreements-decision.

[5] OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

Ietekmes novērtējums

Visi piedāvātie pasākumi tika atbalstīti ietekmes novērtējumā. Normatīvās izpētes padomes labvēlīgs atzinums tika saņemts 2015. gada 4. decembrī.

Ietekmes novērtējumā tika izskatīti pieci politiski risinājumi.

1. risinājums. Pašreizējā situācija — SVN lēmums netiek mainīts, bet tiek nostiprināta politika attiecībā uz pārkāpumiem.

2. risinājums. Paraugklauzulas iekļaušanai SVN, kas nepārkāpj ES tiesību aktus/vadlīnijas.

3. risinājums. Komisijas veikta obligāta SVN priekšpārbaude.

4. risinājums. Komisijas obligāta piedalīšanās novērotāja statusā sarunās par SVN.

5. risinājums. Komisijas vestas sarunas par ES nolīgumiem enerģētikas jomā.

Ietekmes novērtējumā tika secināts, ka lētākais, lietderīgākais un samērīgākais ir 3. risinājums.

Normatīvā atbilstība un vienkāršošana

Priekšlikums radīs ierobežotu administratīvā sloga palielināšanos.

Pamattiesības

Nepiemēro.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē ES budžetu.

5. PĀRĒJIE ELEMENTI

Īstenošanas plāni un pārraudzības, novērtēšanas un ziņojumu sniegšanas kārtība

SVN lēmuma 8. pantā ir paredzēts pārskatīšanas noteikums. Šis pants paredz, ka Komisijai jāsagatavo ziņojums līdz 2016. gada 1. janvārim un pēc tam ik pēc trim gadiem.

Papildus novērtējuma ziņojumam, kas iekļauts pielikumā ietekmes novērtējumam par SVN lēmuma grozīšanu, pirmais ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei ir pievienots šim priekšlikumam par SVN lēmuma pārskatīšanu.

Turpmāk Komisija plāno izstrādāt nākamo ziņojumu līdz 2020. gada 1. janvārim, kā paredzēts SVN lēmuma 8. pantā.

Visbeidzot, Komisija kā Līgumu uzraudzītāja vajadzības gadījumā sāks procedūru, kas paredzēta Līguma 258. pantā, ja kāda dalībvalsts neizpildīs pienākumus, kas saistīti ar Savienības tiesību aktu īstenošanu un piemērošanu.

Paskaidrojuma dokumenti (direktīvām)

Nepiemēro.

Priekšlikuma noteikumu sīkāks skaidrojums

Grozītais lēmums satur tālāk minētos elementus.

1. Paziņošanas pienākumi attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem:

   - dalībvalsts pienākums informēt Komisiju par nodomu sākt sarunas ar trešo valsti par jauna starpvaldību nolīguma noslēgšanu vai pastāvoša nolīguma grozīšanu;
   - pienākums regulāri informēt Komisiju pēc tam, kad iesniegts šāds paziņojums par sarunām;
   - Komisijas dienesti var sniegt dalībvalstij ieteikumu, kā novērst starpvaldību nolīguma neatbilstību Savienības tiesību aktiem vai Padomes vai Eiropadomes secinājumos paustajām Savienības politiskajām nostājām, ja dalībvalsts iesniedz Komisijai paziņojumu par sarunām;
   - dalībvalsts pienākums paziņot Komisijai starpvaldību nolīguma vai grozījuma projektu ar visiem pievienotajiem dokumentiem, tiklīdz puses sarunās panāk vienošanos par visiem galvenajiem elementiem, lai Komisija varētu veikt priekšpārbaudi;
   - dalībvalsts pienākums paziņot Komisijai starpvaldību nolīgumu vai grozījumus ar visiem pievienotajiem dokumentiem pēc ratifikācijas;
   - dalībvalsts pienākums paziņot Komisijai visus pastāvošos starpvaldību nolīgumus vai grozījumus ar visiem pievienotajiem dokumentiem;
   - uz uzņēmumu savstarpējiem nolīgumiem paziņošanas pienākums neattiecas, taču tos var iesniegt brīvprātīgi;
   - Komisijas pienākums lietot saņemto informāciju un dokumentus kopīgi ar citām dalībvalstīm saskaņā ar konfidencialitātes noteikumiem.

2. Komisijas novērtējums:

   - Komisijas pienākums veikt starpvaldību nolīguma vai grozījumu projekta priekšpārbaudi un sešu nedēļu laikā informēt dalībvalsti par šaubām par saderību ar Savienības tiesību aktiem, it īpaši iekšējā enerģijas tirgus tiesību aktiem un Savienības konkurences tiesībām;
   - Komisijas pienākums informēt dalībvalsti par tās viedokli attiecībā uz starpvaldību nolīguma vai grozījumu saskanību ar Savienības tiesībām 12 nedēļu laikā pēc paziņošanas datuma;
   - dalībvalsts nedrīkst noslēgt piedāvāto starpvaldību nolīgumu vai grozījumus līdz brīdim, kad Komisija informē dalībvalsti par jebkurām šaubām un tās viedokli. Noslēdzot piedāvāto starpvaldību nolīgumu vai grozījumu, dalībvalsts maksimāli ņem vērā Komisijas viedokli;
   - Komisijas pienākums veikt pastāvošo starpvaldību nolīgumu vai grozījumu pēcpārbaudi un informēt dalībvalstis, ja rodas šaubas par šo nolīgumu saskanību ar Savienības tiesībām, deviņu mēnešu laikā pēc to paziņošanas.

3. Paziņošanas pienākumi un Komisijas novērtējums par nesaistošajiem aktiem:

- dalībvalsts pienākums iesniegt Komisijai pastāvošos un turpmākos nesaistošos aktus ar visiem pievienotajiem dokumentiem;
- Komisija var veikt iesniegtā nesaistošā akta pēcpārbaudi un par to informēt dalībvalsti, ja tā atzīst, ka šā nesaistošā akta īstenošanas pasākumi var nonākt pretrunā Savienības tiesību aktiem;
- Komisijas pienākums lietot saņemtos dokumentus kopīgi ar citām dalībvalstīm saskaņā ar konfidencialitātes noteikumiem.

2016/0031 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par informācijas apmaiņas mehānisma izveidi sakarā ar starpvaldību nolīgumiem un nesaistošiem aktiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā un par Lēmuma Nr. 994/2012/ES atcelšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 194. panta 2. punktu;

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu;

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem;

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[6];

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu;

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru[7],

tā kā:

(1) Iekšējā enerģijas tirgus pareizai darbībai nepieciešams, lai uz Savienībā importēto enerģiju pilnībā attiektos noteikumi, ar ko izveido iekšējo enerģijas tirgu. Iekšējais enerģijas tirgus, kas nedarbojas pareizi, nostāda Savienību neaizsargātā un diskriminētā stāvoklī enerģijas piegādes drošības jomā un apdraud potenciālās Eiropas patērētāju un rūpniecības priekšrocības.

(2) Enerģētikas savienības stratēģijai, ko Komisija pieņēma 2015. gada 25. februārī[8], ir mērķis nodrošināt patērētājiem drošu, ilgtspējīgu, konkurētspējīgu un pieejamu enerģiju. Precīzāk, Enerģētikas savienības stratēģija uzsver, ka nolīgumu par enerģijas iegādi no trešām valstīm pilnīga atbilstība Savienības tiesību aktiem ir svarīga enerģijas drošības nodrošināšanai, pamatojoties uz analīzi, kas jau tika veikta 2014. gada maija Eiropas Enerģētikas drošības stratēģijā[9]. Tāpat arī Eiropadome 2015. gada 19. marta secinājumos aicināja ievērot pilnīgu saskanību ar Savienības tiesību aktiem visos nolīgumos, kas saistīti ar gāzes iegādi no ārējiem piegādātājiem, it īpaši, pastiprinot šo nolīgumu pārredzamību un saderību ar Savienības enerģijas piegādes drošības noteikumiem.

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 994/2012/ES[10] bija noderīgs, lai varētu saņemt informāciju par pastāvošajiem starpvaldību nolīgumiem un apzināt to radītās problēmas attiecībā uz saskanību ar Savienības tiesību aktiem.

---

6 OV C , , . lpp.
7 OV C , , . lpp.
8 COM(2015) 80.
9 COM(2014) 330.
10 OV L 299, 27.10.2012., 13. lpp.

(4) Tomēr izrādījās, ka Lēmums Nr. 994/2012/ES nav efektīvs, jo nespēj nodrošināt starpvaldību nolīgumu atbilstību Savienības tiesību aktiem. Minētais lēmums lielākoties balstījās uz starpvaldību nolīgumu novērtējumu, ko Komisija veica pēc tam, kad dalībvalstis tos bija noslēgušas ar trešām valstīm. Lēmuma Nr. 994/2012/ES īstenošanā gūtā pieredze liecina, ka šādā pēcpārbaudē netiek pilnībā izmantotas visas iespējas nodrošināt starpvaldību nolīgumu atbilstību Savienības tiesību aktiem. Konkrēti, starpvaldību nolīgumi bieži vien nesatur piemērotus izbeigšanas vai pielāgošanas noteikumus, kas ļautu dalībvalstīm saskaņot starpvaldību nolīgumus ar Savienības tiesību aktiem saprātīgā termiņā. Turklāt parakstītāju nostājas jau ir apstiprinātas, un tas rada politisko spiedienu nemainīt nevienu nolīguma aspektu.

(5) Lai novērstu ikkatru neatbilstību Savienības tiesību aktiem un sekmētu pārredzamību, dalībvalstīm iespējami drīz jāinformē Komisija par nodomu sākt sarunas par jauniem starpvaldību nolīgumiem vai pastāvošu starpvaldību nolīgumu grozījumiem. Komisija regulāri jāinformē par šo sarunu gaitu. Dalībvalstīm jābūt iespējai uzaicināt Komisiju piedalīties sarunās kā novērotājai.

(6) Sarunu laikā Komisijai jābūt iespējai sniegt ieteikumus par to, kā novērst nesaderību ar Savienības tiesību aktiem. Konkrēti, Komisija kopā ar dalībvalstīm varētu izstrādāt neobligātas paraugklauzulas vai vadlīnijas. Komisijai jābūt iespējai vērst uzmanību uz Savienības enerģētikas politikas mērķiem, dalībvalstu savstarpējās solidaritātes principu un Padomes vai Eiropadomes secinājumos paustajām Savienības politiskajām nostājām.

(7) Lai nodrošinātu saderību ar Savienības tiesību aktiem, dalībvalstīm jāpaziņo par starpvaldību nolīguma projektu Komisijai, pirms tas kļūst pusēm juridiski saistošs. Komisijai sadarbības garā jāpalīdz dalībvalstij apzināt atbilstības problēmas starpvaldību nolīguma vai grozījumu projektā. Tad attiecīgā dalībvalsts būs labāk sagatavojusies noslēgt nolīgumu, kas atbilst Savienības tiesību aktiem. Komisijai nepieciešams pietiekams laiks, lai veiktu novērtēšanu un nodrošinātu iespējami lielāku juridisko noteiktību, vienlaikus nepieļaujot nevajadzīgu kavēšanos. Lai varētu pilnībā izmantot Komisijas atbalstu, dalībvalstīm jāatturas no starpvaldību nolīguma noslēgšanas, kamēr Komisija nav informējusi dalībvalsti par savu vērtējumu. Dalībvalstīm jādara viss iespējamais, lai rastu piemērotu risinājumu, kas novērstu apzinātās nesaderības.

(8) Saistībā ar Enerģētikas savienības stratēģiju vissvarīgākā joprojām ir jau noslēgto un vēl topošo starpvaldību nolīgumu pārredzamība. Tādēļ dalībvalstīm arī turpmāk jāpaziņo Komisijai par pastāvošajiem un plānotajiem starpvaldību nolīgumiem, kuri jau stājušies spēkā vai kurus paredzēts piemērot Vīnes konvencijas par līgumtiesībām 25. panta nozīmē, kā arī par jaunajiem starpvaldību nolīgumiem.

(9) Komisijai jānovērtē to starpvaldību nolīgumu saderība ar Savienības tiesību aktiem, kuri jau stājušies spēkā vai kurus plānots piemērot pirms šā lēmuma stāšanās spēkā, un attiecīgi jāinformē dalībvalstis. Nesaderības gadījumā dalībvalstīm jādara viss iespējamais, lai rastu piemērotu risinājumu, kas novērstu apzinātās nesaderības.

(10) Šo lēmumu piemēro tikai starpvaldību nolīgumiem, kas ietekmē iekšējo enerģijas tirgu vai enerģijas piegādes drošību Savienībā. Šaubu gadījumā dalībvalstīm jāapspriežas ar Komisiju. Principā nolīgumi, kas vairs nav spēkā vai ko vairs nepiemēro, neietekmē iekšējo enerģijas tirgu un enerģijas piegādes drošību Savienībā, tādēļ šis lēmums uz tiem neattiecas.

(11) Dalībvalstis veido attiecības ar trešām valstīm, ne tikai noslēdzot starpvaldību nolīgumus, bet arī izmantojot nesaistošus aktus. Pat ja šie akti nav juridiski saistoši, tos var izmantot, lai veidotu detalizētu enerģētikas infrastruktūras un enerģijas piegādes sistēmu. Šajā jomā nesaistošie akti var ietekmēt iekšējo enerģijas tirgu tāpat kā starpvaldību nolīgumi, jo to īstenošana var izraisīt Savienības tiesību aktu pārkāpumus. Tādēļ, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību attiecībā uz visiem dalībvalstu piemērotajiem pasākumiem, kas var ietekmēt iekšējo enerģijas tirgu un enerģētisko drošību, dalībvalstīm pēc noslēgšanas jāiesniedz Komisijai arī attiecīgie nesaistošie akti. Komisijai jānovērtē iesniegtie nesaistošie akti un, ja nepieciešams, attiecīgi jāinformē dalībvalsts.

(12) Šim lēmumam nebūtu jāattiecas uz starpvaldību nolīgumiem vai nesaistošiem aktiem, kas pilnībā jādara zināmi Komisijai, izpildot citus Savienības tiesību aktus, vai kas attiecas uz jautājumiem, ko regulē, piemēram, Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgums.

(13) Šim lēmumam nebūtu jārada pienākumi attiecībā uz nolīgumiem starp uzņēmumiem. Tomēr dalībvalstīm jānodrošina iespēja brīvprātīgi paziņot Komisijai par šādus nolīgumiem, uz kuriem sniegta nepārprotama atsauce starpvaldību nolīgumos vai nesaistošos aktos.

(14) Saņemtā informācija Komisijai jādara pieejama visām pārējām dalībvalstīm drošā elektroniskā veidā. Komisijai jāņem vērā dalībvalstu lūgumi iesniegto informāciju traktēt kā konfidenciālu. Tomēr konfidencialitātes pieprasījumi nedrīkst ierobežot pašas Komisijas piekļuvi konfidenciālai informācijai, jo Komisijai ir nepieciešama visaptveroša informācija, lai varētu veikt novērtēšanu. Komisijai jāuzņemas atbildība par konfidencialitātes noteikumu ievērošanas nodrošināšanu. Konfidencialitātes pieprasījumi nedrīkst ierobežot tiesības piekļūt dokumentiem, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1049/2001[11].

(15) Ja dalībvalsts uzskata starpvaldību nolīgumu par konfidenciālu, tai jāiesniedz Komisijai nolīguma kopsavilkums, kuru var lietot kopīgi ar citām dalībvalstīm.

(16) Pastāvīgai informācijas apmaiņai par starpvaldību nolīgumiem Savienības līmenī jānodrošina labās prakses izstrāde. Pamatojoties uz šo labo praksi, vajadzības gadījumā sadarbībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu attiecībā uz Savienības ārpolitiku, Komisijai jāizstrādā fakultatīvas paraugklauzulas, kas izmantojamas starpvaldību nolīgumos starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Šādas paraugklauzulas jāizmanto ar mērķi novērst starpvaldību nolīgumu pretrunas Savienības tiesību aktiem, it īpaši noteikumiem par iekšējo enerģijas tirgu un konkurences tiesībām, kā arī pretrunas Savienības noslēgtajiem starptautiskajiem nolīgumiem. To izmantošana ir fakultatīva, un jāparedz iespēja to saturu pielāgot konkrētiem apstākļiem.

(17) Uzlabotām savstarpējām zināšanām par pastāvošiem un jauniem starpvaldību nolīgumiem un nesaistošiem aktiem jānodrošina labāka koordinācija enerģētikas jautājumos starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un Komisiju. Šādai uzlabotai koordinācijai jānodrošina dalībvalstīm iespēja pilnībā izmantot Savienības politisko un ekonomisko ietekmi un jānodrošina Komisijai iespēja piedāvāt risinājumus problēmām, kas atklātas starpvaldību nolīgumu jomā.

[11] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 299, 27.10.2012., 13. lpp.).

(18) Komisijai jāatvieglina un jāveicina koordinācija starp dalībvalstīm, lai varētu stiprināt Savienības vispārējo stratēģisko nozīmi, izmantojot stingru, efektīvu un koordinētu pieeju ražojošām, tranzīta un patērējošām valstīm.

(19) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķi, proti, informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem un nesaistošiem aktiem enerģētikas jomā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šā lēmuma, ko piemēro visās dalībvalstīs, ietekmes dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šis lēmums neparedz neko tādu, kas nav vajadzīgs mērķa sasniegšanai.

(20) Šā lēmuma prasības nedrīkst ierobežot Savienības noteikumu piemērošanu pārkāpumu, valsts atbalsta un konkurences jomā. Konkrēti, Komisijai ir tiesības sākt pienākumu neizpildes procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 258. pantu, ja tā atzīst, ka dalībvalsts nav izpildījusi LESD noteiktos pienākumus.

(21) 2020. gadā Komisijai jānovērtē, vai šis lēmums ir pietiekams un efektīvs, lai nodrošinātu starpvaldību nolīgumu atbilstību Savienības tiesībām, un vai starp dalībvalstīm pastāv augsta līmeņa koordinācija attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem enerģētikas jomā.

(22) Lēmums Nr. 994/2012/ES ir jāatceļ,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šis lēmums izveido mehānismu informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un Komisiju sakarā ar starpvaldību nolīgumiem un nesaistošiem aktiem enerģētikas jomā, kā definēts 2. pantā, lai optimizētu iekšējā enerģijas tirgus darbību.

2. Šo lēmumu nepiemēro starpvaldību nolīgumiem un nesaistošiem aktiem, uz kuriem pilnībā attiecas citas īpašas paziņošanas procedūras, kas noteiktas Savienības tiesību aktos.

2. pants

Definīcijas

Lēmumā piemēro šādas definīcijas:

1. "starpvaldību nolīgums" ir katrs juridiski saistošs nolīgums starp vienu vai vairākām dalībvalstīm un vienu vai vairākām trešām valstīm, ja tas ietekmē iekšējā enerģijas tirgus izmantošanu vai darbību vai enerģijas piegādes drošību Savienībā; tomēr, ja šāds juridiski saistošs nolīgums attiecas arī uz citiem jautājumiem, par "starpvaldību nolīgumu" ir uzskatāmi vienīgi tie noteikumi, kas attiecas uz enerģētiku, tostarp vispārīgie noteikumi, ko piemēro šiem ar enerģiju saistītajiem noteikumiem;

2. "pastāvošs starpvaldību nolīgums" ir starpvaldību nolīgums, kas stājies spēkā vai ko piemēro provizoriski pirms šā lēmuma stāšanās spēkā;

3. "nesaistošs akts" ir juridiski nesaistoša vienošanās starp vienu vai vairākām dalībvalstīm un vienu vai vairākām trešām valstīm, piemēram, saprašanās

memorands, kopīga deklarācija, kopīga ministru deklarācija, kopīga rīcība vai kopīgs uzvedības kodekss, kas satur Savienības tiesību interpretāciju, uzliek nosacījumus enerģijas piegādei (piemēram, daudzumus un cenas) vai enerģētikas infrastruktūras attīstībai;

4. "pastāvošs nesaistošs akts" ir nesaistošs akts, kas parakstīts vai par ko citādi panākta vienošanās pirms šā lēmuma stāšanās spēkā.

3. pants

Pienākumi paziņot par starpvaldību nolīgumiem

1. Kad dalībvalsts plāno sākt sarunas ar trešo valsti, lai grozītu pastāvošu starpvaldību nolīgumu vai noslēgtu jaunu starpvaldību nolīgumu, dalībvalsts rakstveidā informē Komisiju par savu nodomu iespējami ilgāku laiku pirms plānotās sarunu sākšanas.

   Ja dalībvalsts iesniedz Komisijai šādu paziņojumu par sarunām, attiecīgā dalībvalsts regulāri informē Komisiju par sarunu gaitu.

2. Tiklīdz puses ir vienojušās par visiem galvenajiem elementiem starpvaldību nolīguma vai pastāvoša starpvaldību nolīguma grozījumu projektā, bet pirms oficiālo sarunu slēgšanas, attiecīgā dalībvalsts dara zināmu Komisijai šo nolīguma vai grozījumu projektu kopā ar jebkuriem pielikumiem, lai tā veiktu iepriekšēju novērtēšanu saskaņā ar 5. pantu.

   Ja starpvaldību nolīguma projekts vai pastāvoša starpvaldību nolīguma grozījumu projekts nepārprotami atsaucas uz citiem dokumentiem, attiecīgā dalībvalsts iesniedz arī šos citus dokumentus, ciktāl tie satur elementus, kas var ietekmēt iekšējā enerģijas tirgus darbību vai enerģijas piegādes drošību Savienībā.

3. Ratificējot starpvaldību nolīgumu vai starpvaldību nolīguma grozījumus, attiecīgā dalībvalsts dara zināmu Komisijai šo starpvaldību nolīgumu vai grozījumus, tostarp arī pielikumus.

   Ja ratificētais starpvaldību nolīgums vai grozījumi starpvaldību nolīgumā nepārprotami atsaucas uz citiem dokumentiem, attiecīgā dalībvalsts iesniedz arī šos citus dokumentus, ciktāl tie satur elementus, kas var ietekmēt iekšējā enerģijas tirgus darbību vai enerģijas piegādes drošību Savienībā.

4. 2. un 3. punktā noteiktais pienākums ziņot Komisijai neattiecas uz līgumiem starp uzņēmumiem.

5. Visi paziņojumi saskaņā ar šā panta 1.–3. punktu, 6. panta 1. un 2. punktu un 7. panta 1. un 2. punktu jāiesniedz, izmantojot Komisijas norādīto tīmekļa lietotni. Laikposmus, kas minēti 5. panta 1. un 2. punktā un 6. panta 3. punktā, sāk skaitīt no dienas, kad lietotnē reģistrēts pilns paziņojuma fails.

4. pants

Komisijas palīdzība

1. Ja dalībvalsts iesniedz Komisijai paziņojumu par sarunām saskaņā ar 3. panta 1. punktu, Komisijas dienesti var to konsultēt par to, kā novērst sarunās apspriestā starpvaldību nolīguma vai pastāvošā starpvaldību nolīguma grozījumu neatbilstību Savienības tiesību aktiem. Minētā dalībvalsts var arī lūgt Komisijas palīdzību šajās sarunās.

2. Pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma vai pēc Komisijas lūguma un ar attiecīgās dalībvalsts rakstveida piekrišanu Komisija var piedalīties sarunās kā novērotāja.

3. Ja Komisija piedalās sarunās kā novērotāja, tā var konsultēt attiecīgo dalībvalsti par to, kā novērst sarunās apspriestā starpvaldību nolīguma vai grozījumu neatbilstību Savienības tiesību aktiem.

5. pants

Novērtēšana Komisijā

1. Komisija sešu nedēļu laikā pēc starpvaldību nolīguma vai grozījumu pilna projekta, tostarp pielikumu, paziņošanas datuma saskaņā ar 3. panta 2. punktu informē attiecīgo dalībvalsti par visām šaubām, kas tai radušās par šā starpvaldību nolīguma vai grozījumu projekta saderību ar Savienības tiesību aktiem, it īpaši ar iekšējā enerģijas tirgus tiesību aktiem un Savienības konkurences tiesībām. Ja minētajā termiņā nav saņemta Komisijas atbilde, uzskatāms, ka Komisijai nav šaubu.

2. Ja Komisija saskaņā ar 1. punktu informē attiecīgo dalībvalsti, ka tai radušās šaubas, tā 12 nedēļu laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma datuma informē attiecīgo dalībvalsti par savu viedokli attiecībā uz minētā starpvaldību nolīguma vai grozījumu projekta saderību ar Savienības tiesību aktiem, it īpaši iekšējā enerģijas tirgus tiesību aktiem un Savienības konkurences tiesībām. Ja minētajā termiņā Komisijas atzinums nav saņemts, uzskatāms, ka Komisija nav cēlusi iebildumus.

3. Ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu 1. un 2. punktā minētos termiņus var pagarināt. Ja apstākļi prasa, 1. un 2. punktā minētos termiņus ar Komisijas atļauju saīsina.

4. Dalībvalsts neparaksta, neratificē un neapstiprina starpvaldību nolīguma vai pastāvoša starpvaldību nolīguma grozījumu projektu līdz brīdim, kad Komisija informē dalībvalsti par šaubām saskaņā ar 1. punktu vai, attiecīgā gadījumā, sniedz atzinumu saskaņā ar 2. punktu, vai, ja no Komisijas nav ne atbildes, ne atzinuma, līdz brīdim, kad notecējis termiņš, kas minēts 1. punktā vai, attiecīgā gadījumā, 2. punktā.

Parakstot, ratificējot vai apstiprinot starpvaldību nolīgumu vai grozījumus, attiecīgā dalībvalsts maksimāli ņem vērā 2. punktā minēto Komisijas atzinumu.

6. pants

Paziņošanas pienākumi un Komisijas novērtējums par pastāvošajiem starpvaldību nolīgumiem

1. Ne vēlāk kā [trīs mēnešus pēc šā lēmuma stāšanās spēkā] dalībvalsts dara zināmus Komisijai visus pastāvošos starpvaldību nolīgumus, ieskaitot pielikumus un grozījumus.

Ja pastāvošais starpvaldību nolīgums nepārprotami atsaucas uz citiem dokumentiem, attiecīgā dalībvalsts iesniedz arī šos citus dokumentus, ciktāl tie satur elementus, kas var ietekmēt iekšējā enerģijas tirgus darbību vai enerģijas piegādes drošību Savienībā.

Šajā punktā noteiktais pienākums ziņot Komisijai neattiecas uz līgumiem starp uzņēmumiem.

2. Pastāvošie starpvaldību nolīgumi, par kuriem šā lēmuma spēkā stāšanās datumā jau ir paziņots Komisijai saskaņā ar Lēmuma Nr. 994/2012/ES 3. panta 1. vai 5. punktu vai Regulas (ES) Nr. 994/2010 13. panta 6. punkta a) apakšpunktu, šā panta 1. punkta izpildes vajadzībām uzskatāmi par tādiem, par kuriem paziņots, ja vien paziņojums atbilst minētā punkta prasībām.

3. Komisija novērtē saskaņā ar 1. vai 2. punktu paziņotos starpvaldību nolīgumus. Ja pēc pirmā novērtējuma Komisijai rodas šaubas par šo nolīgumu saderību ar Savienības tiesību aktiem, it īpaši iekšējā enerģijas tirgus tiesību aktiem un Savienības konkurences tiesībām, Komisija par to informē attiecīgās dalībvalstis deviņu mēnešu laikā pēc minēto nolīgumu paziņošanas.

7. pants

Paziņošanas pienākumi un Komisijas novērtējums par nesaistošajiem aktiem

1. Apstiprinot nesaistošu aktu vai grozījumus nesaistošā aktā, attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai par šo nesaistošo aktu vai grozījumiem, ieskaitot to pielikumus.

   Ja nesaistošais akts vai grozījumi nesaistošā aktā nepārprotami atsaucas uz citiem dokumentiem, attiecīgā dalībvalsts iesniedz arī šos citus dokumentus, ciktāl tie satur elementus, kas var ietekmēt iekšējā enerģijas tirgus darbību vai enerģijas piegādes drošību Savienībā.

2. Ne vēlāk kā [trīs mēnešus pēc šā lēmuma stāšanās spēkā] dalībvalsts dara zināmus Komisijai visus pastāvošos nesaistošos aktus, ieskaitot to pielikumus un grozījumus.

   Ja pastāvošais nesaistošais akts nepārprotami atsaucas uz citiem dokumentiem, attiecīgā dalībvalsts iesniedz arī šos citus dokumentus, ciktāl tie satur elementus, kas var ietekmēt iekšējā enerģijas tirgus darbību vai enerģijas piegādes drošību Savienībā.

3. 1. un 2. punktā noteiktais pienākums ziņot Komisijai neattiecas uz līgumiem starp uzņēmumiem.

4. Ja pēc pirmā novērtējuma Komisija atzīst, ka nesaistošā akta īstenošanas pasākumi, kas tai paziņoti saskaņā ar 1. un 2. punktu, var nonākt pretrunā Savienības tiesību aktiem, it īpaši iekšējā enerģijas tirgus tiesību aktiem un Savienības konkurences tiesībām, Komisija var par to informēt attiecīgo dalībvalsti.

8. pants

Pārredzamība un konfidencialitāte

1. Sniedzot informāciju Komisijai saskaņā ar 3. panta 1.–3. punktu, 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. un 2. punktu, dalībvalsts var norādīt, vai kāda šīs informācijas daļa — komerciāla vai cita informācija, kuras izpaušana var kaitēt iesaistīto personu darbībām — ir uzskatāma par konfidenciālu un vai sniegto informāciju var lietot kopīgi ar citām dalībvalstīm.

   Tādu norādi attiecībā uz pastāvošajiem nolīgumiem, kas minēti 6. panta 2. punktā, dalībvalsts sniedz ne vēlāk kā [trīs mēnešus pēc šā lēmuma stāšanās spēkā].

2. Ja dalībvalsts nav norādījusi, ka informācija saskaņā ar 1. punktu ir konfidenciāla, Komisija dara šo informāciju visām pārējām dalībvalstīm pieejamu drošā elektroniskā veidā.

3. Ja dalībvalsts ir norādījusi, ka pastāvošs starpvaldību nolīgums, grozījumi pastāvošā starpvaldību nolīgumā, jauns starpvaldību nolīgums, pastāvošs nesaistošs akts, grozījumi pastāvošā nesaistošā aktā vai jauns nesaistošs akts ir konfidenciāls saskaņā ar 1. punktu, minētā dalībvalsts dara pieejamu iesniegtās informācijas kopsavilkumu.

   Šāds kopsavilkums satur vismaz tālāk minēto informāciju par attiecīgo starpvaldību nolīgumu, nesaistošo aktu vai grozījumiem:

   (a) priekšmets;

   (b) mērķis un tvērums;

   (c) ilgums;

   (d) puses;

   (e) informācija par galvenajiem elementiem.

   Šis punkts neattiecas uz informāciju, ko iesniedz saskaņā ar 3. panta 1. un 2. punktu.

4. 3. punktā minētos kopsavilkumus Komisija dara elektroniskā veidā pieejamus visām pārējām dalībvalstīm.

5. Šajā pantā paredzētie konfidencialitātes pieprasījumi neierobežo pašas Komisijas piekļuvi konfidenciālajai informācijai. Komisija nodrošina, lai piekļuve konfidenciālajai informācijai būtu stingri ierobežota līdz tiem Komisijas dienestiem, kuriem piekļuve šai informācijai ir absolūti nepieciešama.

9. pants

Koordinācija starp dalībvalstīm

Komisija atvieglina un veicina koordināciju starp dalībvalstīm, lai:

(a) pārskatītu pārmaiņas attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem un nesaistošajiem aktiem un censtos panākt konsekvenci un saskanību Savienības ārējās attiecībās ar ražojošām, tranzīta un patērējošām valstīm enerģētikas jomā;

(b) apzinātu izplatītākās problēmas saistībā ar starpvaldību nolīgumiem un nesaistošajiem aktiem un apsvērtu piemērotus pasākumus šo problēmu risināšanai, kā arī piedāvātu risinājumus, ja attiecināms;

(c) pamatojoties uz labo praksi un apspriežoties ar dalībvalstīm, izstrādātu fakultatīvas paraugklauzulas, kuru piemērošana būtiski uzlabotu turpmāko starpvaldību nolīgumu un nesaistošo aktu saderību ar Savienības tiesību aktiem;

(d) attiecīgos gadījumos atbalstītu daudzpusēju starpvaldību nolīgumu vai nesaistošu aktu izstrādi, iesaistot vairākas dalībvalstis vai Savienību kopumā.

10. pants

Ziņojumu sniegšana un pārskatīšana

1. Ne vēlāk kā 2020. gada 1. janvārī Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ziņojumu par šā lēmuma piemērošanu.

2. Šajā ziņojumā galvenokārt novērtē, cik lielā mērā šis lēmums veicina starpvaldību nolīgumu un nesaistošo aktu saderību ar Savienības tiesību aktiem un augsta līmeņa koordināciju starp dalībvalstīm starpvaldību nolīgumu un nesaistošo aktu jautājumos. Tajā arī novērtē, kāda ir šā lēmuma ietekme uz dalībvalstu sarunām ar trešām valstīm un vai šā lēmuma tvērums un tajā noteiktās procedūras ir piemēroti.

11. pants

Atcelšana

Atceļ Lēmumu Nr. 994/2012/ES.

12. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

13. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā	*Padomes vārdā*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*